

17 Φεβρουαρίου 2024

Μοναχός Ιλαρίων Διονυσιάτης (1823 - 17 Φεβρουαρίου 1918)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Το νησί της Μυτιλήνης ήταν η ιδιαίτερη πατρίδα του. Κατά τον φιλόρετο μοναχό Λάζαρο Διονυσιάτη (+1974), «ήτο κατά την κλήσιν και την πράξιν ιλαρός και πρᾶος και πλήρης αγάπης. Όταν σου ωμιλούσεν, ἔλεγεν ο γηροκόμος Χαρίτων, μέλι ἔτρεχε ἀπό το στόμα του. Ἐψαλλε μέχρις ἐσχάτου γήρατος εἰς τον δεξιόν χορόν μετά πολλῆς σεμνότητος, εὐλαβείας και καλλιφωνίας».

Υπήρξε καλός μαθητής του ιερομονάχου Ιωάσαφ Διονυσιάτου (+1860), του ἀριστου μουσικοδιδασκάλου, του οποιου πολλά μουσικά χειρόγραφα σώζονται στη μονή.

Όταν πλησίαζε ο καιρός της αναχωρήσεώς του ἀπό τα πρόσκαιρα, το προαισθάνθηκε ο μακάριος Ιλαρίων και δίχως δόλου ν' ασθενήσει, ζή-τησε ἐξομολόγο να ἐξομολογηθεί. Μόλις ἐξομολογήθηκε και ἀναχώρησε ο Πνευματικός, αὐτός ἀνεπαύθη εν Κυρίῳ.

Ἦταν Φεβρουάριος του 1918 ὅταν ἀνεπαύθη στη μονή της μετανοίας του, την ἀγιοτρόφο ιερά μονή Διονυσίου, τη φωλιά σπάνιων στρουθιῶν τ' ουρανοῦ, γλυκόφθογγων, ἀνυπόκριτων και ησύχιων.

Πηγές - Βιβλιογραφία

Λαζάρου Διονυσιάτου μοναχού, Διονυσιάτικαι Διηγήσεις, Ἅγιον Ὄρος 1988, σσ. 95-96.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Ἀγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Α΄, ἐκδ. Μυγδονία σ. 147